

POWTORZENIE (12) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają niekonsekwentnie; pierwsze o jasne, końcowe e pochylone. sg N powtorzenie (9); -é (2), -(e) (7). ◊ A powtorzeni(e) (1). ◊ I powtorzenim (2).

Sł stp brak, Cn s.v. czworkowanie, Linde bez cytatu s.v. powtórzyć; poza tym w objaśnieniu s.v. powtarzanka.

Uczynienie czegoś ponownie lub wiele razy, ponowienie; geminatio, repetitio Calep (12) : Repetitio – Powtorzenie, znowuzadanie. Calep 913a, 449b.

a. *Ponowienie wypowiedzi, powiedzenie jeszcze raz tego samego a. tak samo [w tym: kogo, czego (7)] (10) : Obaczmy co też tu w tym Pfalmie ieft. [...] Powthorzenye pożytkow męki Kriřtuřowey wżywanie weřela wiecznego przed oblicznořcią Bożą. LubPs D3 marg; Powthorzenie pomřty/ kthorą zli á zdrádlwi řprawce kořciołá Bożego ná řobie odniořá. LubPs O marg, B4v marg, G2 marg; BibRadz I 9a marg; Támże mu Pan wkázác raczył przez Proroká tego/ Iż lie nie lękay nic [...] [Is 7]. (marg) Powtorzenie obiethnice Acházowi Krolowi. (-) RejPos 271.*

α. *Wypowiedzenie tekstu ustalonego, uprzednio sformułowanego (1) : ktory gdyby po wtore y po trzećie przyřyęgi nie wypełnił/ y řłufznie nie oddał/ iuż dáley řłow řwych poprówowác nie może/ á zá káždym przyřyęgi powtorzenim/ řędziemu winę przepádnie. GroicPorz z2.*

β. *Przytoczenie, zacytowanie tekstu niewłasnego; wypowiedzenie jakiejś formuły (2) : Y nápiřał [Jozue] tám ná kamienioch wypis (marg) Niektorzy powtorzenim kłáďá. (-) [duplicationem (marg) deuteronomium (-)] zakonu Moizęřzowego/ ktory nápiřał przed oblicznořcią řynow Izraelowych. BudBib Ios 8/32.*

powtórzenie gdzie [= w tekście] (1): Tego swiádectwá/ ktorem z piątych křiąg Moyzęřzowych przywiódl náydzieř v Mářká Ewángeliřty powtorzenie. Mard 12. v 29. CzechRozm 4.

γ. *Figura retoryczna zwana rekapitulacją (1) : Anacephalaeosis – Krotkie powtorzenie. Calep 66a. Synonimy: ponowienie, wznowienie; a.β. przytoczenie.*

Cf POWTORZYĆ